

VEČNA LUČ NAJ JIM SVETI

Obhajilni spev na dan vernih rajnih (2. november) in pri mašah za rajne

Lux aeterna (Graduale Simplex; prim. 4 Ezr 2,34-35)

VIII G

V ečna luč * naj jim sve-ti, Gospod, v družbi tvo-jih sve-tih

vekomaj, ker si dober.

Ps 130 (129)

1. Iz globo-či-ne, o Gospod, kli-čem **k te-** bi; * Gospod, usli-ši *mo-je kli-* ce. *Ant.*
2. Tvoja ušesa naj *prisluh*nejo *
glasu moje ponižne **prošnje**. *Ant.*
3. Če boš gledal, o Gospod, *na* **krivdo**, *
Gospod, kdo bo *mogel* obstati? *Ant.*
4. *Toda* pri tebi je *odpuš*čanje, *
da bi ti v spoštovanju služili. *Ant.*
5. *Upam* v Gospoda,†
moja duša **upa**, *
čakam na njegovo besedo. *Ant.*
6. *Moja* duša čaka na Gospoda, *
bolj kakor stražarji na **jutro**. *Ant.*
7. *Bolj* kakor stražarji na **jutro** *
naj Izrael čaka na Gospoda. *Ant.*
8. *Kajti* pri Gospodu je *dobro*ta, *
pri njem je obilje rešitve. *Ant.*
9. *On* bo rešil Izraela *
vse njegove **krivde**. *Ant.*

VIR GLASBE:

Graduale Romanum, Solesmes, 1908

VIR BESEDIL:

Sveto pismo (Jeruzalemska izdaja), Ljubljana, 2024